

Gazdag István A világ nyugatosítása

<http://www.demokrata.hu/velemeney/vilag-nyugatositasa>

2015. 04. 17

A Nyugaton megtelepedett hatalom stratégiáját teljesen természetesen nyugatosításnak nevezik, és – nevéből következően – az a célja, hogy minden ország egymásra, vagyis a felülmúlhatatlannak kikiáltott nyugati modellre hasonlítson mind társadalmi berendezkedés, mind politikai rendszer, ideológia, pszichológia és kultúra tekintetében. Ezt a demokratikus egyformává tételt a propaganda magasztosan erkölcsös misszióként tálalja, amelyet maga az absztrakt „jó” letéteményeseiből álló exkluzív kaszt hajt végre, a civilizáció állítólagos csúcsát, a szerinte elképzelhető összes erény koncentrátumát képviselve.

A nyugatosítás gyakorlatilag abból áll, hogy mindent le kell rombolni a többiekénél ahhoz, hogy be lehessen sorolni őket a kizsákmányolás és terror zónájába, ahol a kozmopolita spekulánsok maffiája uralkodik. Valójában a civilizált élet azon alapelveinek teljes átformálását jelenti, amelyeket az országok kikovácsoltak az idők folyamán. Az államok élére helyezett vezetőknek legalább jóakaratot (mint Merkel Berlinben) vagy szenvedélyes vágyat kell tanúsítaniuk iránta (mint Barroso/Juncker Brüsszelben, Sarkozy/Hollande Párizsban), ahogyan a nyugatosítás áldozatává vált népeknek is hálát kell mutatniuk a saját likvidálásukért.

Ha Európában a nyugati úthenger már majdnem mindent le is rombolt, a világon alig maradt még néhány hely, ahol nem a káosz uralkodik. Megfigyelhető, hogy a nyugati maffia rendkívül hatékony a rombolásban, viszont képtelen felépíteni az ígért földi paradicsomot. A nyugatosító társadalommérnökség krémjét a kozmopolita szuperosztály alkotja, amelyhez a multinacionális megacégek menedzserei, bankárok, olajsejkek, (főleg amerikai) politikai döntéshozók, valamint a showbiznisz nemzetközi sztárjai tartoznak, a kulisszák mögött vallási vezetők és drogbárók társaságában, akik piszkos pénzzel táplálják a bankszektort, amely azután tisztára mossa azt. Ez a szuperosztály persze nem állandó, folyamatosan változik a tagsága, és nagyon belterjes: talán ha tízezren vannak az egész világon, közülük egy-kétezer látogatja a Bilderberg-csoport, a Trilaterális Bizottság, a Davosi Világgazdasági Fórum üléseit. Globális számarányuk felforgatja a Pareto-elv múlt században kialakult perspektíváját.

Emlékeztet, hogy Vilfredo Pareto olasz szociológus szerint a tömeg/elit aránya 80/20 százalék volt. Az akkoriban tisztelt elit egy adott népesség kb. 20 százalékát alkotta, és valójában állandó ozmózis volt közte és a tömeg között. A nyugatosítás folyamatával a globális hatalom maffiája számbelileg ugyan jelentéktelenné vált, mégis sokkal hatalmasabb, mint a régi arisztokráciák voltak. Ugyanakkor teljesen elszakadt a tömegektől, viszont meghatározza a sorsukat azzal, hogy lehetetlenné tesz minden olyan – gazdasági-társadalmi értelemben vett – evolúciós lehetőséget, amely különbözne az általa preferált és reklámozott spekuláns rablómechanizmustól. Mivel a tömegeket és a népeket mélyen megveti – az általuk tanúsított végtelen hiszékenység miatt egyébként teljes joggal –, az eltűnt dolgokat (valódi demokrácia, tényleges esélyegyenlőség, korlátlan szólásszabadság) vákuumfogalmakkal (szabadság, igazságosság, jogszerűség) helyettesíti. Ebben a balekoknak szánt színjátékban a felsőoktatási és politikai intézmények kilóra megvett intellektuális proletariátusa fontos elidegenítő szerepet játszik. Az általa mantraként terjesztett „politikai tudományban” minden csak alávalóan szervilis travesztálás.

Így lett a káosz amerikai birodalmának pretoriánus gárdajaként szolgáló NATO-ból a világbéke legfőbb stabilizáló tényezője, a plutokráciát az ochlokráciával és a parlamentáris kleptokráciával párosító, a pártokat a finanszovjet diktátumának alávető, az eretnekeket az egyengondolat kalodájába kényszerítő és önmagát „liberálisnak” hazudó nyugati demokráciából minden idők legjobb (vagy legalábbis legkevésbé rossz) társadalmi berendezkedése, a környezetet kizsigerelő, a termelő iparágakat delokalizáló és börzespekulációkkal helyettesítő, a vagyoni különbségeket soha nem látott mértékben polarizáló, az országokat reménytelen adósságcsapdába hajszoló turbókapitalizmusból pedig az egyedül üdvözítő gazdasági modell. Az értékek totális inverziója ez, az angolszász világ tömjénezése, megspékelve képmutatással, ami azt jelenti, hogy noha a szuperosztály állandóan hazudik, mégis elvárja, hogy higgyenek neki. Zömmel parazitákból áll, akik mindenféle bürokrata, adminisztrátorok, politikusok siserehada révén tartják fenn uralmukat. Elhanyagolható erőfeszítéseik és ugyanilyen képességeik ellenére születési alapon kaparintották kezükbe a világ vagyonának jelentős részét, és ha egy bizonyos számú élősködővel minden társadalomnak együtt is kellett élnie, a nyugatosított országokban abnormálisan magas a százalékarányuk.

A Nyugatnak olyan helyekre van szüksége, ahol számolatlanul költheti az ex nihilo teremtett pénzét, elpasszolhatja a nemszükségleti cikkeket és olcsó munkaerőt találhat, vagyis gyarmatok kellene neki, hogy tartósíthassa a fináncoligarchia élősködését és ennek alapfeltételeként a munkanélküliség rémképével terrorizálhassa a társadalmakat. Csak a vak nem látja, hogy a nyugatosítás hivatalos ideológiájának

számító liberalizmus mára teljesen elveszítette univerzalista filozófiai megalapozottságát, az alapértékeivel kapcsolatos konszenzus ugyanis szükségképpen csak a nyugati hagyományra korlátozódik, „hittérítő” prédikációja pedig pusztán a Nyugat által a társadalmak anyagi-szellemi gyarmatosítása és a természet technológiai kizsákmányolása végett megteremtett erőviszonyok konzerválását szolgálja. A nyugatosítással megbízott Wall Street & Hollywood Co. azonban egyrészt az emberi lélekben, másrészt az anyatermészetben rejlő korlátokba ütközik, mert ahogy az előbbi évezredes beidegződéseit nem lehet erőszakkal átkódolni, úgy az utóbbi erőforrásait sem lehet büntetlenül kizsákmányolni egyre erőszakosabb konfliktusok kockázata nélkül. Ennélfogva a nyugatosított „világfalu” reménye ugyanolyan utópia, mint az egyetemes kommunizmusé volt, és természetük zsigeri rokonsága miatt az egyik eltűnése előrevetíti a másik összeomlását.